

שיר השירים רבה (וילנא) פרשה א

א [א] שיר השירים, זה שאמר הכתוב על ידי שלמה (משלי כב) חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשוכים, חזית איש מהיר במלאכתו זה יוסף דכתיב ביה (בראשית לט) ויבא הביתה לעשות מלאכתו, רבי יהודה ור' נחמיה ר' יהודה אומר יום ניבול וזבול היה יום טיאטרון היה ור' נחמיה אומר יום טיאטרון של גילוס היה והלכו כולם לראות והוא נכנס למלאכתו לחשוב חשבונותיו של רבו, ר' פנחס אומר בשם ר' שמואל בר אבא כל שהוא משמש את רבו כראוי הוא יוצא לחירות מנין אנו למדין מיוסף על ידי ששמש את רבו כהוגן יצא לחירות לפיכך לפני מלכים יתיצב זה פרעה שנאמר (שם / בראשית / מא) וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצהו מן הבור, בל יתיצב לפני חשוכים זה פוטיפר שהחשיך הקב"ה את עיניו וסירסו.

ד"א חזית איש מהיר במלאכתו זה רבי חנינא, אמרו פעם אחת ראה אנשי עירו מעלים עולות ושלמים אמר כולם מעלים שלמים לירושלים ואני איני מעלה כלום מה אעשה, מיד יצא למדברה של עירו בחורבה של עירו ומצא שם אבן אחת יצא וסירקה וסתתה וכרכמה אמר הרי עלי להעלותה לירושלים בקש לשכור לו פועלים אמר להם מעלים לי אתם את האבן הזאת לירושלים א"ל תן לנו שכרנו מאה זהובים ואנו מעלים לך את אבנך לירושלים אמר להם וכי מנין לי מאה זהובים או חמשים לתת לכם ולא מצא לשעה, מיד הלכו להם מיד זימן לו הקב"ה חמשה מלאכים בדמות בני אדם אמרו לו רבי תן לנו חמשה סלעים ואנו מעלים אבנך לירושלים ובלבד שתתן ידך עמנו ונתן ידו עמהם ונמצאו עומדין בירושלים בקש ליתן להם שכרם ולא מצאן, בא המעשה ללשכת הגזית אמרו לו דומה רבינו שמה"ש העלו לך את האבן לירושלים מיד נתן לחכמים אותו השכר שהשכיר עם המלאכים.

קהלת רבה (וילנא) פרשה א

א [א] דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם, זה שאמר הכתוב ברוח הקדש ע"י שלמה מלך ישראל, (משלי כ"ב) חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב, מעשה בר' חנינא בן דוסא שראה בני עירו מעלין נדרים ונדבות לירושלים, אמר הכל מעלין לירושלים נדרים ונדבות ואני איני מעלה דבר, מה עשה יצא למדברה של עירו וראה שם אבן אחת ושבבה וסיתתה ומירקה, ואמר הרי עלי להעלותה לירושלים, בקש לשכור לו פועלים, נזדמנו לו חמשה בני אדם, אמר להן מעלין לי אתם אבן זו לירושלים, אמרו לו תן לנו חמשה סלעים ואנו מעלים אותה לירושלם, בקש ליתן להם ולא נמצא בידו דבר לשעה, הניחוהו והלכו להם, זימן לו הקב"ה חמשה מלאכים בדמות בני אדם, אמר להם אתם מעלין לי אבן זו, אמרו לו תן לנו חמשה סלעים ואנו מעלין לך אבנך לירושלים, ובלבד שתתן ידך ואצבעך עמנו, נתן ידו ואצבעו עמהם ונמצאו עומדים בירושלים, בקש ליתן להם שכרן ולא מצאן, נכנס ללשכת הגזית ושאל בשבילים, אמרו לו דומה שמלאכי השרת העלו אבנך לירושלים, וקראו עליו המקרא הזה, חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב, קרי ביה לפני מלאכים יתיצב,